

استعلام :

1- مطابق ماده 406 قانون آیین دادرسی کیفری محاکم از رسیدگی غیابی به جرایمی که فقط جنبه حق الهی دارند منع شده‌اند و به جهت اینکه دادرسی در معیت دادگاه انجام وظیفه می‌نماید آیا دادرسی می‌تواند در خصوص جرایمی مثل مواد مخدر که مجازات قانونی اعدام دارد اقدام به صدور کیفرخواست غیابی نماید یا اینکه تا زمان دسترسی به متهم پرونده در دادرسی مفتوح باشد؟ 2- مطابق ماده 45 اصلاحی الحاق یک ماده به قانون مبارزه با مواد مخدر مصوب 1396/7/12 در جرایمی که مجازات قانونی آن اعدام است چنانچه به متهم دسترسی نباشد تکلیف دادرسی جهت صدور کیفرخواست و دادگاه جهت رسیدگی به پرونده چیست؟ 3- آیا پرونده‌های مربوط به مواد مخدر مطابق ماده 45 قانون اخیرالذکر صرفاً جنبه حق الهی دارد؟

پاسخ :

اولاً، منظور از جرایمی که «فقط جنبه حق الهی دارند» در ماده 406 قانون آیین دادرسی کیفری 1392، آن دسته از جرایمی است که منشأ آن‌ها تجاوز به حدود و مقررات الهی است. ثانیاً، مستفاد از مواد 2، 94، 104، 174 و 190 قانون آیین دادرسی کیفری مصوب 1392 این است که تحقیقات مقدماتی در دادرسی باید به سرعت و به نحو مستمر انجام شود و با توجه به فوریت تحقیقات مقدماتی، عدم حضور متهم یا وکیل وی مانع از انجام تحقیقات نیست و دادرسی باید اقدام لازم را معمول دارد و با احضار متهم از طریق درج در جرایم و غیره، تحقیقات مقدماتی را ولو به طور غیابی انجام دهد و مقررات ماده 350 این قانون که مربوط به مرحله دادرسی به معنای اخص است، ناظر به رسیدگی در دادگاه بوده و قابل تسری به دادرسیها نیست. ثالثاً، چنانچه دادگاه متهم را در حکم مفسد فی الارض بداند، امکان رسیدگی غیابی وجود ندارد ولی هرگاه دادگاه با توجه به دلایل و قراین موجود، اتهام را از مصادیق افساد فی الارض نداند و یا محتوای پرونده، مجرمیت متهم را اثبات نکند و تحقیق از متهم ضروری نباشد (عقیده به برائت متهم داشته باشد) رسیدگی غیابی فاقد قانونی است.